

[Annette Just]

ureningen, for forening kender ikke til grænser. Derfor har Fremskridtspartiet også sagt ja til – og har gjort det hele vejen igennem – at det er et af de steder, hvor EF som sådan skal lægge retningslinier. Vi skal have EF-retningslinier på forureningsbekæmpelse og på at forhindre forening. Det er måden at sikre miljøet på. Vi ønsker ikke at være med til at bekæmpe miljøet, vi ønsker at sikre miljøet på den måde.

Fremskridtspartiet er heller ikke ligeglad med arbejdstagere; det har vi aldrig været. Men vi er drønende modstandere af, at man i Bruxelles skal lave direktiver, som regulerer arbejdstageres muligheder ned til mindste detalje. Når der er tale om, at man skal lave beslutninger om arbejdstider på EF-plan, ferietider på EF-plan osv., så er det altså at gå ind i den frie forhandlingsret, som vi har her i Danmark, og som vi er stolte af at have her i Danmark. Men det er Socialdemokratiet og SF altså ophøjet ligeglade med. Det synes vi måske er en anelse utroværdigt i betragtning af, hvad de ellers kan sige på andre punkter om de samme sager.

Der er ingen tvivl om, at det, vi står over for, er en folkeafstemning om en politisk union, hvor målet er den totale Union. Det står gang på gang, sted på sted, men Maastricht-traktaten er jo skrevet som et kompromis, som det er sagt mange gange. I Maastricht-traktaten er rammerne lagt for, hvordan det kan føres ud i livet, men de rammer er så vide, at ensretning kan puttes ind på alle punkter så at sige, for vi må huske, at der er stadig den lille parentes, at kirkepolitik endnu ikke kommer under EF.

Fremskridtspartiet går ind for et samarbejde i EF, vi går ind for det indre marked, men vi ønsker ikke at lave det om til en politisk union, hvor det er politikere, der fra centralt hold skal bestemme udviklingen. Vi mener faktisk, at de forskellige parlamenter er bedre til at varetage de forskellige folks interesser. Så må det høje Ting jo have mig undskyldt, at jeg har så megen tillid til de 7 partier. (Hoster). Det var jeg lige ved at få galt i halsen.

Fremskridtspartiet ønsker, at EF skal videreudvikle sig til en dynamo til udvikling af Europa. Det nytter ikke noget, at vi lukker EF inde, hverken i en sølvkappe eller i andet. Vi er nødt til at være dynamoen, der kan få Østeuropa til at samarbejde, således at der også kom-

mer stabilitet dér. Det er væksten, der skal redde det erhvervsliv, som skal redde Europas økonomi; det er ikke en politisk union.

EF skal ikke laves om til en storpolitisk magtfaktor. EF skal blive ved med at være det europæiske, økonomiske fællesskab med det samarbejde, man også kører på EPS-niveau. Det udenrigspolitiske samarbejde synes vi er alt rigeligt. De har rigelige problemer. Lad os nu give dem en chance for at få det til at fungere.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg tager en enkelt af de bemærkninger, som fru Annette Just førte frem, op nu, er det, fordi det synes at være et hovedtema for modstanderne under den kamp, vi går ind i, at der intet nyt er.

Nu siger man det uklart, man siger: Der er intet nyt i Maastricht-traktaten. Nej, gud være lovet. Vi har da heldigvis været med til at forhindre, partierne i fællesskab, at man lavede om på Maastricht-traktaten. Det kunne lige passe, at vi skulle dirigere 11 andre lande i Europa.

Der er ikke lavet noget om for mig. For mig er der ingen grund til at tænke mig om én gang til, for jeg vidste i forvejen, at det ikke passede, hvad man sagde; men alle, der troede, at EF skulle bestemme vores folkepension, og sagde nej af den grund, må nu ud og sige ja, for nu indrømmer selv Fremskridtspartiet, at det altså ikke passer. De, der troede, at Danmark kunne være med i en Europahær, og stemte nej af den grund, må logisk ud og sige ja nu, for nu står det klart, at det er Danmark ikke forpligtet til. Og nogle troede, at vi skulle have fælles mønt, og var bange for, at vi skulle miste dronningens billede på bagsiden af mønten osv., men nu ved man, at det var vås. Jeg tror heller ikke, at det er det, man stiler imod, men det er en anden sag.

Nu ved vi, at uanset hvad EF stiler imod, så kommer det ikke Danmark ved, for vi skal ikke med. Der er mange, der gik hen og sagde nej, som har god grund til med de nye oplysninger nu at gå ud og sige ja.

Og hvis endelig nogen synes, at de slet ikke kan overkomme at gå ud og sige nej, så bliv hjemme. Det gør ingenting.